MALA VEÏNA...?

MALA VEÏNA...?

JOAN FERRER SANTALÓ

El Castell de Peralada ja té acreditats tots els seus productes però tot i això es veuen moguts a fer promoció, però no amb la participació de grups gaire nombrosos, sino només amb grupets de persones. Enguany han començat un parell d'activitats molt atractives. Són semblants però molt diferents alhora : tast de vins en veler i esmorzar a la vinya. La primera ja està acabant, i a més ha estat una mica estranya perquè no ha estat un estiu gaire apropiat per navegar, persones que poden no estar-hi habituades: hi ha hagut molts dies en què la tramuntana ha complicat el que havia de ser un plàcid passeig en un veler, pop del Cap de Creus. Ara ja deixaran de fer-la fins al proper estiu.

L'altre era una passejada per la part més alta de la Vinya Malaveïna, que es troba al terme municipal de Garriguella, als afores de Peralada i el grup de catorze persones -no en volen més- que hi participàrem vam poder esmorzar: pa amb tomàquet, embotit, formatge i tast del vi de la mateixa vinya. Com que enguany la verema anava retardada per les condicions climatològiques, també vam poder tastar els raïms, que vam agafar dels mateixos ceps i vam poder fer algunes fotos, que eren molt "llaminereres", dels ceps carregats de raïms, molt foscos i per tant ben madurs. Aquesta activitat i vista la bona acollida que ha tingut la continuaran oferint tot l'any.

Després vam poder passejar-nos una estona pels jardins del Castell de Peralada, per tot seguit baixar a la sala de les bótes i criança en ampolla. Allà hauríem tingut molta feina si ens haguéssin fet comptar les botes i les botelles perque n'hi havia centenars... i milers. Ells ho ensenyen, molt a gust, a grups reduïts de persones perquè estan convençuts que els enoturistes seran una bons propagandistes de l'Empordà; aquests visitants solen estar molt interesats en el tema del vi en general, i tenen inquietud per conèixer i viure de prop el món del vi.

En diverses ocasions, a un grup familiar de quatre persones de Girona vam sentir-los comentar: que si aquest vi és més dolç que l'altre, que si el seu color és preciós; o a l'inrevés, que a mi no m'agrada pas tant com l'altre pel seu gust, etc. O bé elogis, quan érem a la vinya, parlant del paisatge de somni del qual tots podíem gaudir en un dia clar i assolellat: el Mediterrani des de Roses al Montgrí, amb un incomptable nombre de ceps que donaven un verdós fantàstic a partir dels nostres peus i fins on ens arribava la vista. Quans milers i milers de ceps teníem al davant nostre?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2013/10/06/mala-veina/637977.html?utm_source=rss